

Handelsstanden stærke Klager. Grunden dertil behøver jeg vel ikke at komme ind paa; de stigende Arbejderfordringer, Arbejderuroligheder samtidig med de økonomiske Vanskeligheder, Vanskeligheder ved at skaffe Laan i Ejendomme etc., har alt sammen bidraget til, at det bliver vanskeligere og vanskeligere at paabegynde ny Foretagender. Vi se ogsaa, at der er en Tilbageholdenhed over hele Linien, som maaske vil give sig et stærkere Udslag, naar vi gaa ind i det ny Aar. Desuagtet maa vi dog haabe, at det kun er forbigaaende, og at Købstæderne og Kjøbenhavn ville være i Stand til at bære de Byrder, som en Skattereform jo hovedsagelig lægger paa deres Skuldre.

At faa en Skattereform, som fordeler Byrderne mere ligelig end hidtil, deraf er jeg en Ven som alle andre, men jeg tror, at der er Krav, som bør fyldestgøres paa en noget anden Maade end den, Skattekommissionen har fremstillet det paa, medens Regeringen har haft, som det blev sagt forleden Dag, en lykkelig Haand til at fremstille det paa rette Maade. Thi det kan jo dog nok være, at det er en Fiktion, at disse Skattelettelser virkelig ville faa nogen Betydning. Min ærede Kollega fra Aalborg (Berthelsen) omtalte forleden Dag, at der var kommet ny Mænd ind i Landets Byraad og til Dels ogsaa i Landets Sogneraad. Disse Mænd have ny Ideer, de stille ny Krav. Mange af disse Krav kunne være gode og berettigede, og de ny Mænd sidde ogsaa med en Del uopfyldte Løfter, der gerne skulle indfries, men disse Krav have allesammen den Fejl, at de koste Penge, ganske betydelige Pengesummer, og det kunde jo godt være, at hele Skatteomlægningen blot kom til at resultere i, at en Del Skatter, der komme tilbage til Kommunerne, og som egentlig skulde bidrage til en Skattelettelse, fik en anden Anvendelse, idet man kom ind paa, at der skulde bygges Alderdomsasyler, der ikke ere byggede i ret mange Byer, Børns Bospising, kort sagt, paa mange af disse humane Foranstaltninger, som Nutiden fordrer, og som kræve mange Penge. Disse Foranstaltninger ville let kunne sluges de Beløb, som Skatteomlægningen indbragte, og saa blev Skatteprocenten uforandret, og vi stod tilbage med en ny Skat, som vi allesammen mere eller mindre kom til at bære. Indrømmes skal det, at det hovedsagelig vilde blive dem, der kunde taale at bære den, som kom til at bære den; men om Fordelingsmaaden er den

rette, er det dog maaske bedst at sætte et Spørgsmaalstegn ved.

Vi se nu Byraadene Landet over sidde og arbejde med deres Budgetter, hvor Skatteprocenten er kommen op i mange Kommuner til 9—10 pCt., idet man i de svundne Aar er kommen ind paa en Lad-rulle-Teori; hvorefter man siger: Naar vi ikke kunne skaffe de nødvendige Penge, saa laan! Vi se da ogsaa Kommunerne, den ene efter den anden, optage større og større Laan, ja vi have endogsaa set Købstadkommuner, der gerne ønskede at laane, men ikke have kunnet skaffe Laan. Men Kravene ere, samtidig med, at der skal udføres disse forskellige Arbejder, som Nutiden fordrer, stedse stigende, og der raabes saa: Skaf os ny Indtægter! Man hører da rundt omkring Tale om, hvordan man skal faa saadanne. Der anvises i de 2 Skattelovforslag, vi have haft for, forskellige Udveje; der er særlig ogsaa det — som vi maa anerkende det for — gamle, berettigede Krav paa Aktieselskabers Beskatning etc., men hovedsagelig er der alligevel i de foreliggende Lovforslag ikke noget, der i Virkeligheden giver Kommunerne Penge af Betydning ud over det, Regeringen her har forelagt, men her er der i Virkeligheden kommet et Plus til Kommuneindtægterne, naar vi tage mod det Forslag.

Der hører maaske et vist moralsk Mod for en Regering til at komme frem med et Forslag som dette om en moderat Brændevinskat, hvoraf en større Part kan tilfalde Kommunerne, efter den Maade, hvorpaa Forslaget sidste Aar blev modtaget i det andet Ting. Men naar det ret gaar op for Folk, for de styrende i Landets Byraad og Sogneraad, hvad det er, der bydes her, hører der lige saa stærkt moralsk Mod til at sige Nej til det Tilbud, her er kommet frem. — Med Hensyn til Toldafgifterne hørte vi, af den ærede sidste Taler, som vi have hørt det tidligere, at ved den slaas der en Bom for en Toldreform. Denne Toldreform spøger i enkelte Hjerner som noget, der skal komme frem i en Retning, som de Herrer ønske det. Der blev sagt i Gaar, at der kræves en Toldreform. Ja, af en Del af Befolkningen kræves den i en bestemt Retning, men en anden Del af Befolkningen kræver den i en anden Retning. Og det er jo dog et Spørgsmaal, naar det skal gøres op, i hvilken Retning den kræves, om der saa bliver Flertal for, at det skulde blive paa en saadan Maade, at Statens Indtægter i en væsentlig Grad forrin-